

Ο ΣΕΙΣΜΟΣ

Στό Αίγιο σεισμός τρομακτικός
στό Αίγιο δὲν έμειν' ένα σπήτι,
στό Αίγιο κατοίκων πανικός
σὲν νάχουφη στὴ γῆ του δυναμίτη...

• • •
Στό Αίγιο σπαρακτικά φώναι
καὶ οδυσσόν καὶ κοπετόν καὶ θρήνοι,
στό Αίγιο έστιμησαν σκηναί,
καὶ κόντεψε ρουθουνί νὰ μὴ μείνῃ!

• • •
Στό Αίγιο έπιτρεπταί μικταί.
Φωμαζά, γαλέτταις, πυροσβέσταις, ξύλα,
έφημεριδαν ἀνταποκριταί,
καὶ ἄλλα δυστυχήματα ποικίλα...

• • •
Θεέ, μὴ πέμψῃς ἄλλη συμφορά
στοῦ Μεσημένη τὸν καλή κατοίδα,
καὶ μὴ ἐπεξιρῆς λίγο παρά
ποι εἰρήνης' οὐ λαβεῖς απ' τὴν σταρίδα!...

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Κάρρα διατρέχοντα τὰς ὁδοὺς μετὰ καταγθονίου κρότου, σωροὶ ἐπίπλων εἰς ὅλας τὰς γωνίκες, Μελιταῖοι στένοντες ὑπὸ τὸ βήρο; κλειδοχυμβόλων, Μχνιάται διαπληκτίζομενοι, οίκοδεσπόται γοερῶς πκραπονούμενοι, σκεύη συντριβόμενα, τράπεζαι ἀκρωτηριαζόμεναι, ἔδραις ἐξαρθρούμεναι, φυρμὸς ἀκατονύματος καὶ σύγχυσις καὶ κατάργησις πάσης ιεραρχίκης τῆς οἰκιακῆς δικταξίας, πυράργυρος πλησίον ἐνὸς γραφείου, ἐν κάτοπτρον ἀποτεθειμένον ἐπὶ κλινοστρωμανῶν, ἐν σάρωθρον ἐπιδεικνύον τὸν πιταπότητά του πλησίον ἐνὸς ἀνθοδοχείου, βιβλία ἀνακριμιγμένα μεθύποδημάτων, πῖλοι ἐργόμενοι εἰς συνάφειαν μετὰ παροφίδων. Βοὴ καὶ ἀλαλχγμός, ταῦτα πάντα ὅμοι ἀποτελοῦσιν ἐν 'Αθηναῖς τὴν 1 Σεπτεμβρίου, τὴν φοβερὰν τῆς μετασκειάς ήμέραν. 'Εφέτος η ταραχὴ καὶ ὁ ὄρυμαργδὸς ἔφθασκεν εἰς τὸ κατακόρυφον τὴν ήμέραν αὐτὴν καὶ ἡ ματοικεσία, τοῦ φρειτοῦ καιροῦ συμβοηθοῦστος, ἔλαβε φρυταρμαγορικὰς διαστάσεις. 'Ηνόμιζεν δὲ ζένος δὲ βλέπων τὴν ἀνὰ τὰς ἀδοὺς κίνησιν, δὲ διλοις οἱ 'Αθηναῖοι οἱ ταλαιπωρηθέντες ως μεγαλομάρτυρες καθ' ἀπασκαν τὴν παρελθοῦσαν φοβερὰν τοῦ θέρους περίοδον, ἀπεφάσιζον νὰ μετακνηστεύσωσι πανοικεῖ. 'Ολοι μετεκομίζοντο, ὅλοι μετεκινοῦντο ἀπὸ τῆς μιᾶς ἐσχατιᾶς τῆς πόλεως εἰς τὴν ἄλλην, φέτος νὰ ἐζήτουν ἀνακούφισιν τινα, λησμονοῦντες οἱ δεῖλαιοι, δὲ εὑρίσκοντα πάντοτε ἐντὸς τῆς ζώνης τῆς πόλεως τῶν 'Αθηνῶν καὶ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς αὐτῶν.

* *

'Η εἰκὼν τῆς ἀναστατώσεως, ἥν παρέχει η 1 Σεπτεμβρίου, μοῦν ὑπενθυμίζει κατ' ἔτας, δοσάκις τὴν βλέπω, τὴν κατάστασιν τῆς προσφιλοῦς ήμῶν πατριδος, τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ ἀνατροπὴν καὶ παραγγώσιν πάσης τάξεως, καὶ ιεραρχίας. 'Αναμφί-

βόλως η Ἑλλάς, θιτις διατελεῖ ἐν δικριτεῖ καταστάσει μετακομίσεως, θὲ διδημιουργήθη τὴν 1 Σεπτεμβρίου.

* *

Τέλος παντων Θεοῦ εὐδοκοῦντος πλησιάζομεν εἰς τὸ φθινόπωρον καὶ ἀναμένομεν μετὰ μεγάλης προσδοκίας τὸν πανηγυρισμὸν τῆς Εἰκοσιπενταετηρίδος καὶ τῆς 'Εκθέσεως.

'Αλλά, παρακαλῶ, μίαν ἀπορίαν ...

"Αν ἔχοκολουθη, ὅπως φύνεται, τὸ μετὰ τὴν ἀφίξιη τοῦ Δημάρχου ἐκ τῆς 'Εσπερίας νέον καθεστός ἐν τῇ πόλει καὶ δὲ κονιορτὸς μείνῃ ἐλεύθερος, ὅπως κατὰ τὰς ήμέρας ταύτας, νὰ τελῇ τὰ δργιά του, οἱ ἀπὸ περιτῶν τῆς 'Ανατολῆς συναθροισθησάμενοι γάριν τῶν ἑορτῶν καὶ τῆς 'Εκθέσεως θὲ εἶνε δυνατὸν νὰ μέσητε;

Δίκαιον καὶ φιλάνθρωπον ἔργον εἶνε ἡ 'Επιτροπὴ τῶν 'Ολυμπίων νὰ ἔλθῃ εἰς προκαταρκτικὴν συνεννόησιν μὲ τὸν κ. 'Αναγνωστάκην.

* *

Μὲ τὰς ἀρθρὰς τὰς ὅποια ἔγραψεν εἰς τὴν «Πρωίαν» θουμαστῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ δικκιοκρίτης κ. Δηλιγιάννης ἀπέδειξεν, δὲ τι ἀν δὲν εἶνε πολιτικὸς ἀνὴρ ἐπιτήδειος, εἶνε δύος πολιτικὸς ἀνὴρ ἐπικηδείος.

* * *
'Η προϊξ τοῦ Διαδόχου.

— Φύνεται, δὲ τι θὲ ἀρέσῃ πολὺ τὸ παιγνίδι εἰς τὸν Διαδόχον ...

— Δικτὶ;

— Μά . . . ἀφοῦ τοῦ θάμωταν διὰ προτικα τόσας γιλιάδες μάρκαις!

* * *
Περιεργος ἀγών τελεῖται ἀπό τίνος, μεταξὺ τοῦ κ. Πολίτου καὶ τῶν μασκάλων. 'Ο ἀκάμιτος ἔξερευνητὴς τῶν μύθων ἀνέλαβεν ν' ἀποδείξῃ μὲ ἀρκετὰ πειστήρια, δὲ τι καὶ ἡ σοφία μερικῶν σοφῶν μας εἶνε πρᾶγμα ἀναγγόμενον εἰς τοὺς μυθικοὺς κύκλους. Οι μάσκαλοι δὲ τόσον ἔξερευνησαν, ώστε, ως ἐφάνη ἐκ τῆς τελευταῖς ἀπαντήσεως, ἐν τῷ Νέῳ 'Εφημερίδει ἐνὸς ἔξ αὐτῶν τοῦ κ. Οίκονόμου, πρὸς ἔχθραν τοῦ κ. Πολίτου ἀπεφάσισαν νὰ γείνωσιν ὅλως διόλου ἀπολίτευτοι.

Ηρώδης ο Αττικός

ΑΙ ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ

'Η πολιτη Σεπτεμβρίου π' διλοις ἀλλάζουν σπήτια, ποῦ γίνεται μεγάλτ, όγκουσή καὶ ἀντάρω, ὅποιος στὰ κεραμίδια τρομάζουν τὰ σπουργίτια, καὶ διποῦ διασταυροῦνται γαράληδες καὶ κάρρα, στοὺς ἀλλοὺς δὲν γνωρίζουν τι αἰσθητοί νὰ πάνη, θυμίζει δύοις πάντα σ' ἐμὲ τὸν Δεληγάνη!

* * *
Καὶ σκέπτομαι καὶ λέγω, πῶς ὁ ἀστερισμός του, δὲν ἔποικε νὰ τύχῃ ἔβδομη τοῦ 'Απριλί, γιὰ νὰ χαθῇ γιὰ πάντα τὸ χλωμιασμένο φῶς του, καὶ 'έλπις νὰ μὴ ὑπάρχῃ στὸ μέλλον ν' ἀνατείλῃ...
"Αν πρώτη Σεπτεμβρίου στὴ γῆ θελε προβάλει μποροῦσε νὰ ξενάργη καρπιὰ σορὰ καὶ πάλι!..

Ignotus